

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

67. An expedit Ementissimos Cardinales in Episcopos consecrare? Ex p.
12. t .1. r. 67.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

asserio, quod si Ordines sacri debeant die Dominica celebrari, licet requiratur continuatio Ieiunij Sabbathi cum die Dominica, ut habetur cap. quod à Patribus, dif. 75. & dicemus infra; non tamen requiritur hoc in consecratione Episcopi die Dominica facienda, sed sat est illa die esse Ieiunos consecrantem, & consecratum. Ratio, quia Ordines sacri conferendi sunt de iure in die Sabbathi existentibus ordinante, & Ordinantis Ieiuniis: unde quando debent in die Dominica celebrari, ut censeatur quasi diei Sabbathi continuatio, debet continuari omnino Ieiunium diei Sabbathi in die Dominica: at cum iure statutum sit, ut Episcopi consecratio fiat die Dominica, sat est illa die Ieiunium seruati. Ita Sanchez. Et hæc docet Azor. in praxi cap. 4. num. 10. Campanil. rubr. 6. cap. 8. num. 1. Vgolinus de potestate Episcopi, cap. 2. num. 4. Sanchez in opuscul. tom. 2. lib. 7. cap. 1. dub. 15. num. 14. & 15. quibus omnibus adde Leandrum de Sacram. tom. 2. tractat. 6. dif. 11. Marchinum tract. 1. part. 2. cap. 25. & part. 7. cap. 6. num. 9. cum Laymanno de Sacram. Ordinis, cap. 8. num. 5. quidquid in contrarium sensit Suarez de censur. dif. 41. sect. 1. num. 4. his verbis: [Est autem die aduentorum, Episcopatum non numerari in his iuribus, inter Ordines factos: & ideo non incurti hanc suspensionem, etiam si quis die Sabbathi, & Dominica, continuato Ieiunio, ordinareatur Sacerdos, & consecraretur Episcopus, ut notarunt:] Ioannes Andreas in dicto cap. Quod à Patribus, & Abbas in dicto cap. Litteras. sic ille. Sed tunc deferas contraria sententia adhædere, vide-licet posse, non continuato Ieiunio, si quis in die Sabbathi suscepit Sacerdotium, suscipere die Dominica immediata Episcopatum.

RESOL. LXVII.

An expediatur Eminentissimos Cardinales in Episcopos consecrare? Ex part. 12. tract. 1. Res. 67.

§. 1. **A**d hoc dubium sic responderet Pater Gerunda de Episcop. tom. 2. lib. 7. dif. 12. cap. 2. n. 3. [Plerumque non expedit Eminentissimos Cardinales Episcopatibus insigniri, Civitatum præsertim non insignium: ad Principes tamen, ac Metropolitanos è Christiana, atque Ecclesiæ bonos reor esse illos promoueri. Probatur prima pars conclusionis ex capite bonæ memorie superioris allegato, in primo de postulat. Vbi cum Cardinalis sancta Praxedis in Archiepiscopum Rauennaten. postulatus, ab Innocentio III. merito denegatus sit. Consideravimus verò (inquit Sanctissimus) quod eiusdem Cardinalis præsentia utilis si non solùm Romana, sed etiam Ecclesiæ generali, tam apud Apostolicam. Sedem, quam apud Ecclesiæ Rauennati. Unde non immittit præferentes speciali utilitati communem, & minori maiorem, prædictum Card. postulatione vestram, non duximus concedendum. Vbi pondero violem sanctum futurum fuisse Cardin. illum Ecclesiæ Rauennati; magis vitile Ecclesiæ Catholicæ per assistentiam Papæ ad vniuersales Republicas Christianæ causas. Deinde perpendo, si utilitati Ecclesiæ Rauennati merito profertur maior vniuersalis Ecclesiæ, quanto portiori, nomine priuata cuiuscumque Cardinalis utilitati proferenda est ea, que ex illius speratur præsenti Roma: quippe qui talis sapientia, consilii, prudenteria, ac virtutis merito à nobis supponitur esse, qualis ad tantum optatur, ac per sacros Canones destinatur munus. Huc etiam spectat Decretum Tridentinum sect. 24. cap. 1. sic assertens, Cardinales Sanctissimus

Dominus Pontifex ex omnibus Christianitatis nationibus quantum commode fieri poterit, prout idoneos reperit assumer, ut nimis omnibus totius Orbis præfici Ecclesiæ, quibus ex officio consule tenentur. Quamobrem omni conatu, animi que affectu orandus est Deus, ut semper Cardinales, ea, quæ per est eminencia doctrina, prudentia & virtutis elegantur: & ne tales electi defecctu redditum Ecclesiæ, eorum à tanto munere, vniuersali quidem Ecclesiæ in primis utili, ad peculiares Ecclesiæ abducantur, minùsque utiliter, & maximo cum Republica Christiana detinimento alligentur.

2. Sed ut verum fatear, hanc Gerundæ opinionem videntur Pontifices non approbare: nam hodie in ciuitatibus non ita magnis prolunt pro Episcopis Eminentissimi Cardinales scientia, & experientia insignes.

RESOL. LXVIII.

An Archiepiscopus ante pallium receptionem possit delegare alii Episcopos, ut consecrarent Episcopum sibi suffraganeum?

Et docetur, quod Capitulum Sede vacante committit potest alteri Episcopo, ut Clericum propria Ecclesiæ, vel Diœcesis Sacris initiatum Ordinibus consecrare.

Et notatur, quod non potest Archiepiscopus vel Patriarcha ante pallij receptionem portare ante se Crucem, nec potest se nominare Archiepiscopum, vel Patriarcham.

Etiamque aduertitur, quod potest sine pallio in aliena Diœcese de licentia Episcopi illius Diœcesis Ordinans consecrare.

Et aliud curiosum dubium affertur, videlicet, quidam est Confirmatus, & Consecratus Archiepiscopus, potest à Papa pallium, quando ne incipiunt tres menses absente, quam potest facere, &c. Ex part. 12. tract. 1. Resol. 68.

§. 1. **N**egant aliqui. Primo, quia ille videtur facere, cuius nomine fit, cap. nulliter, de sententia excomm. cap. qui per actum, de regulis iuriis in 6. Secundo, quia cap. quoniam, dif. 100. dicit difficiū consecrationem Episcoporum, & quod Archiepiscopus non petet pallium: ac si posset delegare alii non differetur.

2. At dicendum posse, dum non est in mota pectendi pallium, scilicet modò patet intra tres menses, intra quos tenetur, petere, & sic direc. cap. quoniam, intelligitur quando est in mota pectendi pallium: Regula autem iuriis citata, quando alter qui facit, per se non potest facere: at Episcopi quibus delegatur consecratio, habent per se consecrandi potestatem, & tantum eis delegatur iurisdictio. Probatur, quia tantum eis prohibetur exercere ea, quæ sunt Ordinis, & cogere Concilium, ut patet ex dictis: at hæc delegatio est actus iurisdictionis: ergo, Secundo, quia cap. suffraganeis, de electi, expressè dicitur, quod Archiepiscopus confirmatus, licet non receperit pallium, potest facere consecrati suum Suffraganeum.

3. Nec valet, quod quidam dixerunt, hanc non fuisse decretalem, sed quandam prouisionem fundatam super quadam æquitate, non Papa, sed cuiusdam Ioannis Galenisi; sed hoc, inquit Panormitanus dicto cap. suffraganeis, numero 1. non potest modò dici, postquam hæc decretalis fuit posita in tertia, quarta, & quinta compilatione, quia ha- fuerunt